

VIRO
Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo
Consultissimoque

D O M I N O

JOANNI
GODOFREDO
ROESNERO,

Burggrabio Regio, Pro-Cons. & Proto-
Scholarchæ

In Regia hac Civitate Thorunensi,

Longe meritissimo gravissimoque

De feliciter redeunte Nominali Die

d. 24. Junii M. DCCXIV.

Rudi quidem Carmine, sed demissa mente
Gratulabantur

GYMNASII THORVNENSIS
TRIUM SUPERIORUM CLASSIUM
AUDITORES.

THORVNII, impressit Joh. Nicolai, NOBIL, SENAT. & GYMN. Typogr.

Pelle metum solitum, qui corda perurit, & effer
 Cladibus afflictum, Clara Thoruna, caput.
 Indue paullisper faciem inter bella serenam,
 Nam nullifas est hoc gemuisse die.
 Parce genis igitur, gemebundis parce querelis,
 Postque graves planctus carmina leta cane.
 Vos quoque quæ colitis nostri sacra culmina Pindi,
 Pierides, dulci fundite voce melos.
 Sumite jam citharamque levem, chordasque sonoras,
 Hactenus in latebris quæ latuere suis.
 Carmine sic Pindus resonet, montesque propinqui
 Multiplici repetant gaudia vestra sono.
 Talia nam poscunt præsentis festa diei
 Talia noster amor cum pietate iubet.
 Talia Magnifici poscunt benefacta Patroni,
 Talia cum Musis Tota Thoruna cupit.
 Quis vero tantas poterit describere laudes,
 Nomina vel tantæ concelebrare Viri?
 Vix Maro divinus, vel doctus Horatius illas
 Scriberet, aut numeri, culte Tibulle, tui.
 Scilicet ille sibi meritis devinxerat omnes,
 Quos fovet in gremio patria nostra suo.
 Nam licet horrendus vibret sua fulmina Mavors,
 Urat & ancipiti mœnia nostra malo;
 Quamvis flammivomus consumat mulciber ades,
 Nostraque divexet prædia miles atrox:
TU tamen in tantis omni ratione ruinis
 Conservas cives, Magne Patrone, tuos.
 Mens **TIBI** firma manet, seu fluctu turgeat aquor,
 Seu ducas placido candida vela mari.
 Ut stans in dubiis undis ex postaque vento
 Rupes, infestis firma resistit aquis.

THORUNII, impressit Joh. Nicolai, NOBILIS SENAT. & CVM. J. 1688.

Ut quæ robustis quercus radicibus hæret,
 Contemnit vires, Æole dure, tuas.
 Sic TU sanguinei funesta pericula Martis
 Sævaq; Bellonæ temnere verba soles.
 Terribilesque procax quas hostis spirat ab ore,
 Pectore constanti despicias usque minas.
 Accedit Pietas vitæ integritasque probata,
 Juris & antiquæ Relligionis amor;
 Consilii plenum pectus, Prudentia rerum
 Maxima, sermonis gratia, mira Fides.
 Pluraque, quæ fida dum laudant mente clientes,
 Et patrius tacito civis honore colit;
 Quid mirum, si leta canat TUA nomina, & istum
 Plausibus excipiat Tota Thoruna diem.
 Iam querulo cives solvunt sua pectora luctus;
 Pars cantat laudes, Summe Patrone, tuas:
 Pars Tibi præsentis gratatur festa diei,
 Proque salute TUA candida vota capit.
 Quinimo nitidus Musarum Præses Apollo,
 Gaudia non potuit dissimulare sua.
 Pieridumque choro medius dum sedet in alto
 Bellerophontei culmine montis, ait:
 Pandite nunc Heliconæ sacrum plaususque ciète,
 Quæ colitis Pindi limina docta Deæ.
 Fundite ROESNERI dulci modulamine laudes,
 Nomen & EXIMII condecorate VIRI.
 Qui nostras inter sævi discrimina Martis
 Artes præclare promovet atque fovet.
 Ut licet in mediis belli flammæque ruinis
 In placido maneant pulpita nostra statu.
 Quam male convenient alias cum milite Musa,
 Tristia ludorum fata docere queunt.

Quos

Quos cum disjiciant crudelis fulmina belli
Squalida barbariae secla redire solent.
Sic quoque Thorunii quas vidimus haecenus artes
Debuerant charum deseruisse locum,
Ni pia ROESNERI virtus curasset, ut ipsis
Jam profugis sedes tuta parata foret.
Hunc ego, cum nostros non ultimis inter alumnos
Assidua tereret dogmata nostra manu,
Talem praevidi, qualem nunc esse videtis,
Saepaque praedixi, cara Thalia, Tibi.
Nec mea me quondam vel spes concepta fefellit,
Vel quae tunc vobis vaticinatus eram.
Iam Noster dignis tractatur honoribus, atque
Rarae virtutis praemia larga tulit.
Vos tamen interea tantum celebrare Patronum
Et grates memori mente referre decet.
Dixerat, & tenues intendens pollice nervos
Edidit Aonio pectine dulce melos.
Insequitur cantus, vocum discordia concors,
Carminum mox dulci personat omne jugum.
Tale quidem doctus cantabat carmen Apollo
Talesque edebat turba novena sonos.
Quid vero noster Pindus quid nostra Camæna
Affert, cui semper barbita rauca sonant?
Magna quidem voluit conscribere carmina, sed non
In faciles numeros cogere verba potest.
Ergo Tibi Musæ placeat demissa voluntas,
Quae pro carminibus vota precesque tulit.
Aethereum Numen quod tempora cuncta diesque
Dirigit, hunc jubeat saepe redire diem.
Ut possis canos attingere Nestoris annos,
Et varia semper prosperitate frui.